

Modig opsætning af anti-anti-opera

Fremragende sangpræstationer prægede premieren på Ligeti's »Le Grand Macabre« på Landestheater.

ANMELDELSE

Lars Geerdes
lg@fa.de

Flensborg. Det er en verden fuld af ekstremer, og næsten intet er, som det skal være, i denne sæsons sidste musikteaterforestilling i Schleswig-Holsteinisches Landestheater: »Le Grand Macabre«, som havde premiere lørdag aften i Flensborg, byder blandt andet på en fyrste med en naturlig sopranstemme, en elsker, der spilles af en sopran, et orkester placeret på i stedet for under scenen, et kor, der sidder blandt publikum, og en dirigent iført styrthjelm og mækkbukser i stedet for den traditionelle kjole og hvidt.

Dertil kommer en scenografi, der ignorer en skrotplads, grelle kostumer, der karikerer rollerne, og musik, hvor man det meste af tiden borgæves leder efter en melodi i klassisk forstand, og hvor de klassiske instrumenter ofte spiller i de ekstremer registre. Oven i købet er orkesteret suppleret med blandt andet billedsyn, som indledningsvis spiller noget, der ligner en toccata. Desuden er teksterne spækket med antydninger og citater, frækheder, ordspil og helt nye ord.

György Ligeti (1923-2006) har dog ikke skabt en »anti-opera«, som mange avantgarde-komponister i det 20. århundredes anden halvdel kompromiserede som modstykke til det etablerede musikteater. Ligeti er gået så vidt som at skrive en »anti-anti-opera«. For her er der nemlig trods alt en handling (så absurd den end måske forekommer), og en tydelig foruleret appel til tilskuerne.

Verdens undergang

Fortalt, drejer operaen sig om verdens undergang. En figur med avnet »Nekrotzar« (Kai-Moritz von Blanckenburg) bilder sig ind at have den mission at ødelægge verden (fyrstedømmet Breughelland) en gang for alle.

Han forpasser dog det rigtige tidspunkt; fordi han lader sig forføre til at drikke sig fuld forinden. Under hans møder vi alskens mærkelige karakterer, blandt andre en sadistisk astru (Eva Schneiderreit) med sin akkels ægtemand (Markus Westack), en fulderik med navn »Piet van Fass« (Christopher Hutchin-

Kai-Moritz von Blanckenburg har rollen som Nekrotzar, der har som ambition at lægge verden øde. Men der kommer en flaske alkohol i vejen. Fotos: Henrik Matzen.

RESUMEE

György Ligeti (1923-2006) ist nicht gerade ein Komponist, zu dem die Massen ins Theater strömen. Seine »Anti-Anti-Oper« »Le Grand Macabre« in der Version von 1996 hatte jetzt Premiere am Schleswig-Holsteinischen Landestheater.

Das Haus war zwar nicht ausverkauft, die Anwesenden feierten aber die mutige Inszenierung von Opernchef Markus Hertel, in der dem Publikum einiges abverlangt wird, mit großem Applaus. Den hatte sich vor allem das herausragende Sängensemble verdient.

son med en kæmpe kunstig mave), gudinden Venus, fyrsten Go-Go (Onur Abaci i korte, grønne lederhosen) og chefen for »Gepopos« (Amelie Müller). Forkortelsen med den sjove henvisning til et barns bagdel står for »Geheime Politische Polizei«, og sopranen synger nogle vanvittige koloraturer, da fyrsten skal informeres om den forestående ødelæggelse.

Komponisten og librettisten (Mi-

chael Meschke) strejfer også emner som kærlighed, korruption, mishandling og modstand i deres makabre forestilling, hvor publikum flere gange bliver udsat for provokationer. Der elskes på åben scene, der bøvses, der tortureres, der dræbes ...

Premieren til den godt halvanden time lange opera var ikke udsolgt. Komponisten György Ligeti er ikke den, man fuld af forventningens glæde strømmer til. Forestillingen mødte dog stor begejstring hos premieregæsterne, og det skyldes ikke blot operachefen Markus Hertels modige opsætning, men i høj grad også ensemblets ekstraordinære sangpræstationer. Kai-Moritz von Blanckenburg, Amelie Müller og Onur Abaci var nok de mest påfaldende på grund af deres særlige roller, men roserne tildeles hele holdet.

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Le Grand Macabre, opera af György Ligeti, revideret udgave fra 1996. Instrueret af Markus Hertel, dirigeret af Peter Sommerer. Synges på tysk med overtekster. Premiere lørdag aften, Flensborg Teater.

Amelie Müller og Onur Abaci med operaensemblet i baggrunden.